

BITTEI LAJOS VERSEI

HALÁSZDAL

*Uram, teli van e tó
nagy hallal kis hallal
pikkelyükre ragyogó
jelet ír a hajnal*

*pici rózsaszín jelet
uszonyuk mentében
erről rájuk ismerék
mind az én testvérem*

*szél borzolja a vizet
dér lepi a partját
hadd fogjak ki vagy tized
tiz apró halacskát*

*hálóm sűrűre kötöm
s köré súlyos ólmot
mert botostól gyűlölöm
én a sebző horgot*

*halász vagyok nem vadász
s nyomban semmivé lesz
asztalomon a kalász
ha az ujjam véres*

HARANGLÁB A KÖDBEN

*minden vonal szertefut
nincs zenit és nincsen út
kibújt a földből a kút
s üresen tátong a lyuk*

*szertegurult mind a pont
a nadír is elosont
mint radír ha rajzra ront
csak papír van s mit se mond*

*se pontod se vonalad
se társad se jómagad
se főkötő se kalap
mi veszett el mi marad*

*mit keresel mit találsz
balga agyad magyaráz
fordulj hátra ott a ház
hazavezet a csapás*

*harangzúgást hoz a szél
szívedben már zeng a dél
a harangláb útra kél
elébed jön és elér*

DAL A SZÉNATOMRÓL

*és szólt egyszer egy szénatom
hidrogént ölel négy karom*

*okszigént foszfort nitrogént
klórt jódot vasat s némi ként*

*s aszerint miből és mikor
vagyok fehérje zsír cukor*

*piros tüdő szív sárga háj
szürke agyvelő barna máj*

*pókhálós idegek erek
nélkülem nincsen szervezet*

*nincsen élet és nincs halál
vagyok az arc a csók a száj*

*a kéz a kín s a pihegés
illat íz és az izlelés*

*szerelmes ifjú szende szűz
a vadvirág a vér a tűz*

*a dobhártya a gégehang
bogár elefánt és galamb*

*s velem szemlélsz csak kék eget
hogy elveszett az édened*

*hogy urad lettem óriás
atomtömeg fekete gyász*

*hogy agyban és iron hegyén
versed én írom én a szén*